

кралъ въ Лондонъ, гдето, макаръ и още младъ, успѣ да си създаде връзки и да спечели обичта на всички за себе си и за родината си, както и въ Киевъ — при откриване паметника на Царя-Освободителя. Тамъ въ лицето на българския Престолонаследникъ всички видѣха една мъдра личностъ на бждещето.

Царъ Борисъ носи въ сърдцето си високи християнски добродетели: грижи за бедни и бедстващи, милосърдие, съвети и помощи на организации и отдѣлни личности — качества, които говорятъ за неговата голѣма човѣчностъ.

Колко вѣрни и хубави си оставатъ и днесъ думитѣ на голѣмия поетъ и мислителъ, Стоянъ Михайловски:

— Нашиятъ народенъ Царъ би могълъ да рече: „Моята корона е корона на българитѣ. Тя е корона отечествена; тя е корона на народното единство, на народната задружностъ. Азъ не съмъ първиятъ човѣкъ измежду хората, нито първиятъ властникъ измежду властниците... Моята знатностъ изхожда не отъ кръвта, която тече въ жилитѣ ми — а отъ любовта, която изпълва сърдцата на привързанитѣ къмъ мене българи.“

Да, царъ Борисъ е роденъ между насъ, расълъ е между насъ, изповѣдва вѣрата на нашитѣ дѣди. Той мисли по български, както мисли всѣки български умъ, чувствува по български, както чувствува всѣко българско сърдце!

Нека пожелаемъ здраве, бодростъ и честити години на Н. В. Царъ Борисъ III, та съ усилията на цѣлия български народъ да видимъ скъпата ни родина, издигната въ слава и величие, да осъществи идеалитѣ, които начертаха най-добритѣ синове отъ епохата на Възраждането и освободителнитѣ борби.

Князь Борисъ — юноша